

KONINKLIJKE BOODSCHAP

Nr. 1

ONTWERP VAN WET

Nr. 2

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een ontwerp van Wet tot vervanging van bezettingsrecht in de Ziektewet.

De toelichtende memorie, die het Wetsontwerp vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede bevelen Wij U in Godes heilige bescherming, Soestdijk, 23 augustus 1958.

JULIANA.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Aizo Wij in overweging genomen hebben, dat het in verband met het doen vervallen van een bezettingsregeling op het punt van zwangerschaps- en bevallingsuitkeringen noodzakelijk is enige wijzigingen in de Ziektewet aan te brengen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

Het besluit van de Secretaris-Generaal van het Departement van Sociale Zaken van 16 september 1940, houdende wijzigingen en aanvullingen van bestaande wettelijke bepalingen op het gebied der sociale verzekering (*Verordeningblad* 1940, 150) vervalt.

Artikel II

a. Artikel 19, lid 3, der Ziektewet wordt gelezen als volgt:

„3. Met ziekte worden zwangerschap en bevalling gelijkgesteld.”

b. De leden 4 en 5 van artikel 29 der Ziektewet worden gelezen als volgt:

„4. Bij zwangerschap van een verzekerde wordt, afgezien van de vraag of ongeschiktheid tot werken bestaat, indien zij overlegt een verklaring van een geneeskundige of van een vroedvrouw, inhoudende dat haar zwangerschap is gevorderd tot de in de verklaring aangegeven week en dat derhalve haar bevalling waarschijnlijk is binnen een tijdsverloop van veertig weken, verminderd met het getal der in de verklaring aangegeven weken, ziekengeld uitgekeerd ter hoogte van het dagloon van de verzekerde te rekenen van de eerste dag der laatste zes weken van bovenbedoeld tijdsverloop.

5. Bij bevalling van een verzekerde wordt ziekengeld uitgekeerd ter hoogte van het dagloon van de verzekerde zolang de ongeschiktheid tot werken uit die oorzaak duurt en gedurende ten hoogste tweënvijftig weken, doch in elk geval gedurende tenminste zes weken na de dag der bevalling.”

c. Artikel 46, lid 6, der Ziektewet wordt gelezen als volgt:

„6. De in het eerste lid bedoelde aanspraak komt mede toe, voor zover het betreft de toepassing van het vierde en vijfde lid van artikel 29, aan de vrouw, wier bevalling waarschijnlijk is, onderscheidenlijk wier bevalling plaatsvindt binnen een tijdsverloop van tien weken na het einde van haar verplichte verzekering.”

d. Artikel 69, lid 2, der Ziektewet wordt gelezen als volgt:

„2. Een vrouw, die bij het einde van haar verplichte verzekering zwanger was, heeft ter zake van die zwangerschap en de daaruit volgende bevalling aanspraak op de uitkering, voorzien bij artikel 29, vierde en vijfde lid.”

Aan

de Tweede Kamer der Staten-Generaal